

MOJDEH
ART GALLERY

نمایشگاه حجم‌های

احد قدیری

AHAD GHADIRI

Sculpture Exhibition

October 16 – 30, 2026 | ۲۴ مهر – ۸ آبان ۱۴۰۵

احد قدیری نقاش و مجسمه‌ساز متولد ۱۳۶۸ تبریز است. او تحصیلات خود را در رشتهٔ نقاشی در هنرستان هنرهای زیبای تبریز گذرانده و از آغاز فعالیت حرفه‌ای خود جوائز و افتخارات بسیاری کسب کرده است که از جملهٔ آنان می‌توان به کسب رتبه اول رشته نقاشی در چهارمین جشنواره سراسری هنرستان‌های هنرهای زیبا اشاره کرد. آثار قدیری تا کنون در بیش از ۲۰ نمایشگاه گروهی، اکسپوها و جشنواره‌های بین‌المللی به نمایش درآمده و همچنین چهار نمایشگاه انفرادی را که آخرینِ آن‌ها نمایش انفرادی آثارش در آرت‌فروپ آرت سوئیس بود را در کارنامهٔ خود دارد. آثار قدیری عمدتاً در سبک پاپ آرت قرار دارند و محتوای آن‌ها رجوعی به مسائلی چون محیط زیست، حیوانات، موضوعات نوستالژیک و ایام گذشته به همراه دارد. او در روند خلق آثارش از متریال‌های متفاوت و نامعمول بهره می‌برد. قدیری با ظرافت و شوخ طبعی خاص خود نقاشی‌هایش را بر چوب، فلز و یا هر عنصر دیگری که برایش ابژه‌ای برای آفرینش یک اثر هنری باشند نقش می‌زند و با تمرکز بر جزئیات دغدغه‌مندی ذهن خود را به مخاطب متبادر می‌کند.

«خوخان» درزبان ترکی آذری به معنای «لولوخورخوره»ست، موجودی برآمده ازافسانه‌ای خیالی که درگذشته‌ها با ارجاع به آن، کودکان را به خوش‌رفتاری وامی‌داشتند. «لولو» فاقد هرگونه ظاهرخاصی است و تصورات ازاین هیولا، درهرجامعه نسبت به جامعهٔ دیگرو حتی ازخانواده‌ای نسبت به خانوادهٔ دیگردرهمان جامعه، می‌تواند به شدت متفاوت باشد. «لولو»ها تنها تجسمی بی‌شکل ازمعنای ترس درذهن هستند.

هیولای این مجموعه آثاراما، درمورد موجودی افسانه ای نیست که ازبیرون می‌آید تا مرجع ترس باشد، بلکه خود ارجاعی به درون انسان است، بخشی از«ما» که معمولاً پنهان می‌ماند. دراین مجموعه، مرزمیان چهره انسان و حیوان ثابت نمی ماند و مرزها کاملا فرو می ریزد. حیوان دراینجا صرفا یک نماد یا موضوع تصویری نیست بلکه نماینده بخشی غریزی، خام و سرکوب شدهٔ انسان است، هیولای درونی ما که درزندگی روزمره پنهانش می کنیم، اما همچنان دردرون ما زندگی می‌کنند.

حجم‌های احد قدیری از منظر ساختار «هیبرید» هستند، واژهٔ «هیبرید» را اگر بخواهیم در حوزهٔ فرهنگ و هنر بررسی کنیم به دو تعریف خواهیم رسید: بدن ترکیبی اسطوره‌ای که از ترکیب دو یا چند موجود ساخته شده و مدیوم ترکیبیِ هنر معاصر که به معنای درآمیختگی مدیوم‌ها و اشیای روزمره در آثار است. درواقع اصطلاح «هیبرید» در مجسمه‌سازی هم می‌تواند نام یک موجود زادهٔ ذهن هنرمند باشد و هم تعریف یک شیوهٔ ساختن. هیبرید در عمق تاریخ هنر، بدنی بود بزرگ‌تر از انسان، ادغام شده با جانورانی قدرتمند و گوئی تلاشی برای نشاندن حیوان ناطق در کنار قدرت برگرفته از غریزه دیگر حیوانات، ایستاده بر آستانه و آمادهٔ پاسداری. در بخشی از تاریخ هنر مدرن و معاصر، این ویژگی دگرگون شد. هیبرید از جایگاه نگهبانی پایین آمد و به بدنی آسیب‌پذیر و پرسش‌گر بدل شد؛ بدنی که دیگر قدرتی افسانه‌ای را نمایندگی نمی‌کرد، بلکه شکنندگی، هویتِ ناتمام و مرزهای درهم ریختهٔ انسان امروز را نشان می‌داد. از طرفی هنرمندان معاصر با عبور از مرزهای سنتی مجسمه‌سازی شروع به استفاده از مواد متناقض و اشیای روزمره کردند و نام این حجم‌ها را هیبرید نهادند؛ آثار احد قدیری جایی است که این دو معنا به هم می‌رسند.

هیبریدهای او نگهبان نیستند، **اما برآستانه ایستاده‌اند**، نه برای محافظت ازآن، بلکه چون خودشان با رویکردی تقلیل‌یافته میانِ دو جهان گرفتارشده‌اند. آثاراحد قدیری، درپیوندی نامعمول میان این دو تعریف، شاید نزدیک‌ترین تجسم هیبرید بودن باشند، هم درفرم و هم درمحتوا. ازیک سو، پیکرهایی ترکیبی‌اند و ازسوی دیگر، درنحوهٔ ساخت خود نیز، هیبریدند، اما آنچه این پیکرها را ازتبارباستانی‌شان جدا می‌کند، تنها ترکیب نیست؛ صداست، این حجم‌ها سخن می‌گویند. دیالوگ‌ها و نقاشی‌هایی که برتن این حجم‌ها نشسته‌اند، رد افکارو صداهایی هستند که ازدرون به بیرون آمده اند و آن‌ها را به آینه‌ای برای برون‌ریزی هنرمند بدل کرده است، این اشکال، عصیان او را بازمی‌تاباند و گویی فریادی، خاطره ای یا بخشی ازذهن هنرمند را به شکلی عریان درقالب بدن‌های غریب و ناآشنا ظاهرمی‌کند.
هر«خوخان» می تواند تصویری ازیک «خود دیگر» باشد، چهره ای که اگرلایه های آشنای هویت، منطق و ملاحظات اجتماعی کناربروند، ممکن است انسان با آن روبه‌رو شود، هیولا دراینجا دیگری نیست، آینه‌ای است که انسان را به خودش بازمی گرداند.بنابراین سطح مجسمه دراین آثاردیگرپوسته‌ی فرم نیست، بلکه جایی است برای فریادی که ازکارکرد معمول حجم فراترمی رود.
«خوخان» درنهایت درباره هیولاهایی نیست که در بیرون از ما زندگی می کنند بلکه درباره درون ماست، موجودی که گاهی ازپشت چهره آشنای ما سربرمی آورد و یادآوری می کند که مرزمیان انسان و حیوان، میان آنچه از خود می‌شناسیم و آنچه در درون خود پنهان کرده‌ایم، شاید آن‌قدر روشن نباشد که تصورمی کنیم.

سعادت افزود

ترکیب مواد روی چوب و فلز
۶×۳۶×۴۵ سانتی‌متر
۱۴۰۵

Mixed media on wood and metal
45×36×6 cm
2026

ترکیب مواد روی چوب و فلز
۱۴×۵۱×۳۶/۵ سانتی‌متر
۱۴۰۵

Mixed media on wood and metal
36.5×51×14 cm
2026

ترکیب مواد روی چوب و فلز
۱۲×۴۳×۲۵ سانتی‌متر
۱۴۰۵

Mixed media on wood and metal
25×43×12 cm
2026

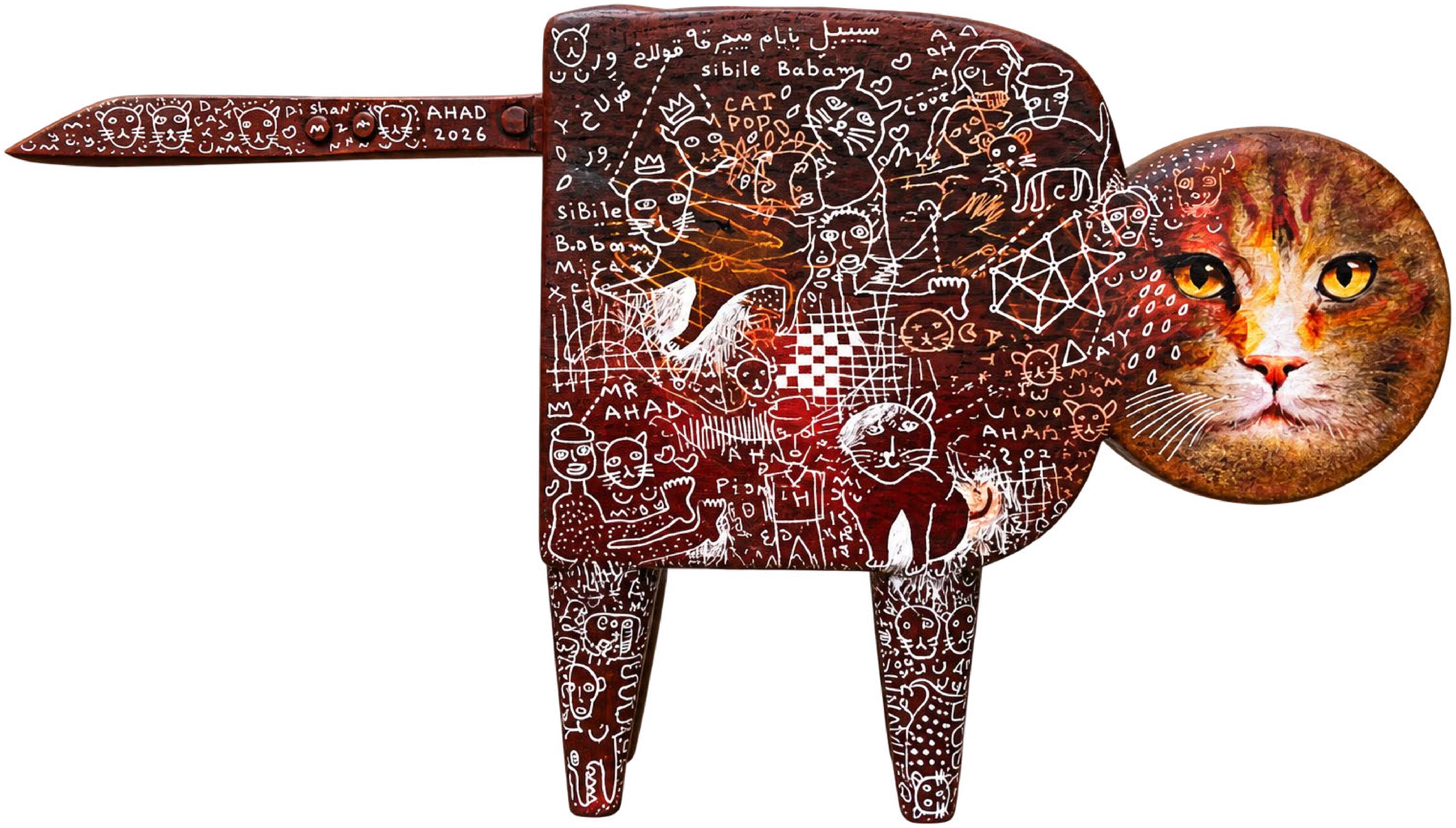
Mixed media on wood and metal
32×54×11 cm
2026

ترکیب مواد روی چوب و فلز
۱۱×۵۴×۳۲ سانتی‌متر
۱۴۰۵

ترکیب مواد روی چوب و فلز
۲۰×۴۰×۷ سانتی‌متر
۱۴۰۵

Mixed media on wood and metal
20×40×7 cm
2026

Mixed media on wood and metal
34×31×7.5 cm
2026

ترکیب مواد روی چوب و فلز
۳۴×۳۱×۷/۵ سانتی‌متر
۱۴۰۵

ترکیب مواد روی چوب و مس
۱۴×۴۳×۴۲ سانتی‌متر
۱۴۰۳

Mixed media on wood and copper
42×43×14 cm
2024

Mixed media on wood and bronze
26×35×11 cm
2026

ترکیب مواد روی چوب و برنز
۱۱×۳۵×۲۶سانتی‌متر
۱۴۰۵

ترکیب مواد روی چوب و برنز
۱۲×۳۴×۲۸سانتی‌متر
۱۴۰۵

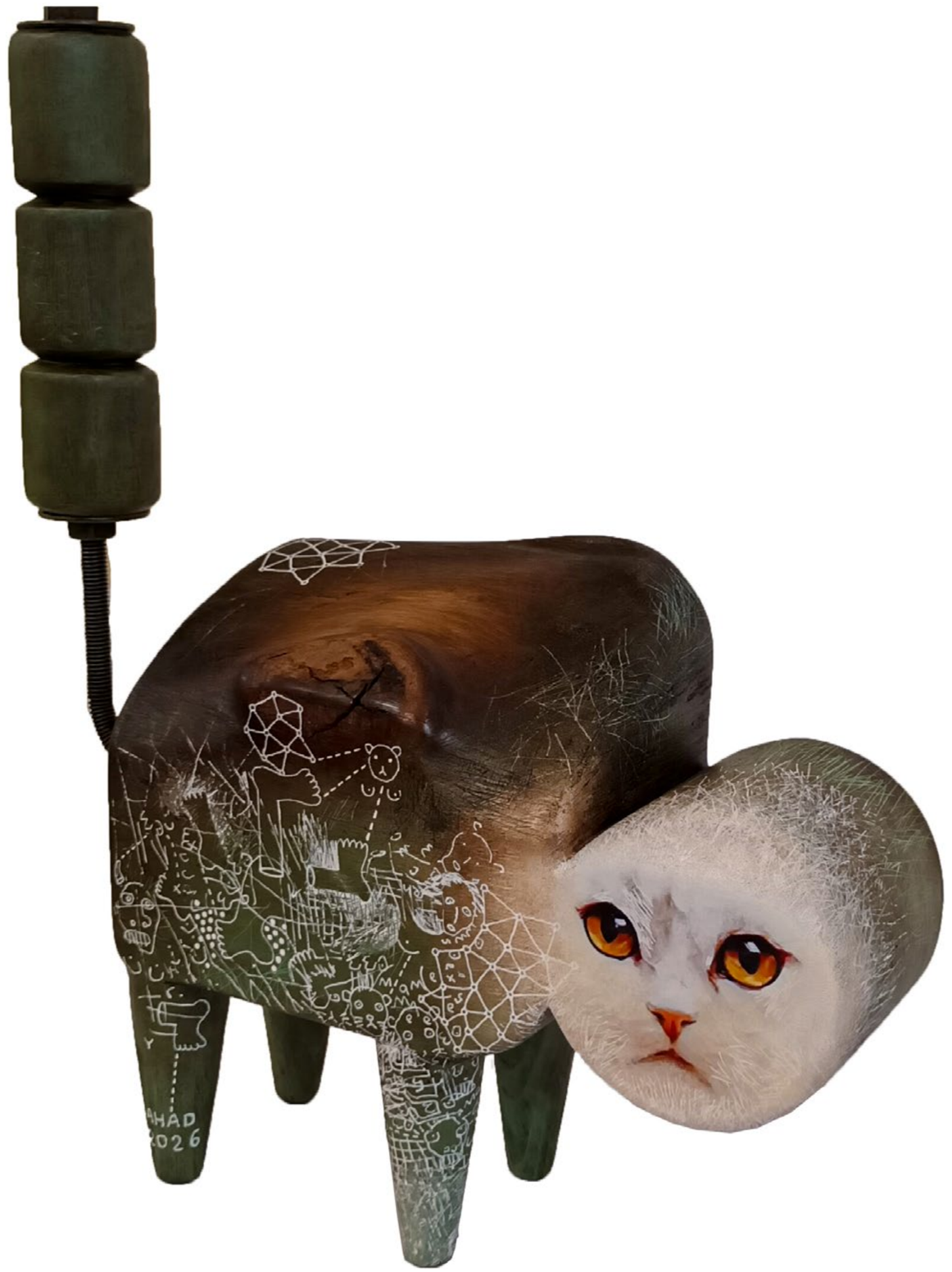

Mixed media on wood and bronze
28×34×12 cm
2026

Mixed media on wood and metal
31×26×8 cm
2026

ترکیب مواد روی چوب و فلز
۸×۲۶×۳۱ سانتی‌متر
۱۴۰۵

ترکیب مواد روی چوب و فلز
۱۴×۲۵×۲۱ سانتی‌متر
۱۴۰۵

Mixed media on wood and metal
21×25×14 cm
2026

ترکیب مواد روی چوب و فلز
۱۰×۵۰×۲۱ سانتی‌متر
۱۴۰۵

Mixed media on wood and metal
21×50×10 cm
2026

ترکیب مواد روی چوب و فلز
۱۴×۵۴×۴۰ سانتی‌متر
۱۴۰۴

Mixed media on wood and metal
40×54×14 cm
2025

ترکیب مواد روی چوب و فلز
۲۵×۳۸×۷/۵ سانتی‌متر
۱۴۰۵

Mixed media on wood and metal
25×38×7.5 cm
2026

ترکیب مواد روی چوب و مس
۸×۴۲×۳۰ سانتی‌متر
۱۴۰۵

Mixed media on wood and copper
30×42×8 cm
2026

Mixed media on wood and copper
26×73×18 cm
2025

ترکیب مواد روی چوب و مس
۱۸×۷۳×۲۶ سانتی‌متر
۱۴۰۴

Wood, metal and fiberglass
25×33×8 cm
2026

چوب، فلزو فایبرگلاس
۸×۳۳×۲۵ سانتی‌متر
۱۴۰۵

ترکیب مواد
۱۸×۴۶×۲۰ سانتی‌متر

Mixed media
20×46×18 cm

ترکیب مواد روی چوب، برنزو فولاد
۵۷×۶۲×۲۴ سانتی‌متر
۱۴۰۳

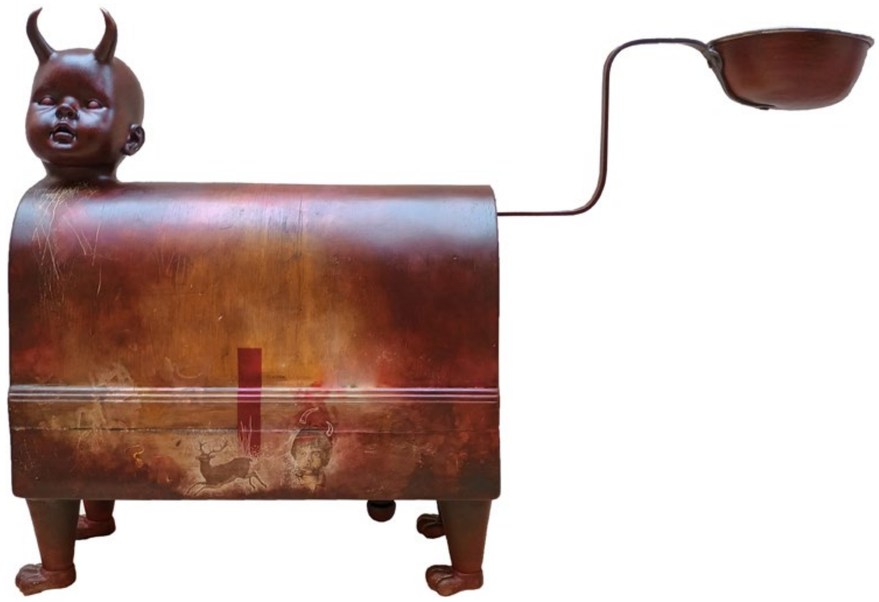

Mixed media on wood, bronze and steel
57×62×24 cm
2024

ترکیب مواد روی چوب، برنز، مس و فایبرگلاس
۲۳×۹۷×۶۳ سانتی‌متر
۱۴۰۳

Mixed media on wood, bronze, copper and fiberglass
63×97×23 cm
2024

ترکیب مواد روی چوب و فلز
۱۳×۸۰×۶۶ سانتی‌متر
۱۴۰۵

Mixed media on wood and metal
66×80×13 cm
2026

ترکیب مواد روی چوب و فلز
۱۲×۵۹×۵۴ سانتی‌متر
۱۴۰۵

Mixed media on wood and metal
54×59×12 cm
2026

ترکیب مواد روی چوب و فلز
۱۴×۹۳×۴۹ سانتی‌متر
۱۴۰۵

Mixed media on wood and metal
49×93×14 cm
2026

Mixed media on wood
62×57×15 cm
2025

ترکیب مواد روی چوب
۱۵×۵۷×۶۲ سانتی‌متر
۱۴۰۴

Mixed media on wood and metal
98×99×36.5 cm
2026

ترکیب مواد روی چوب و فلز
۹۸×۹۹×۳۶/۵ سانتی‌متر
۱۴۰۵

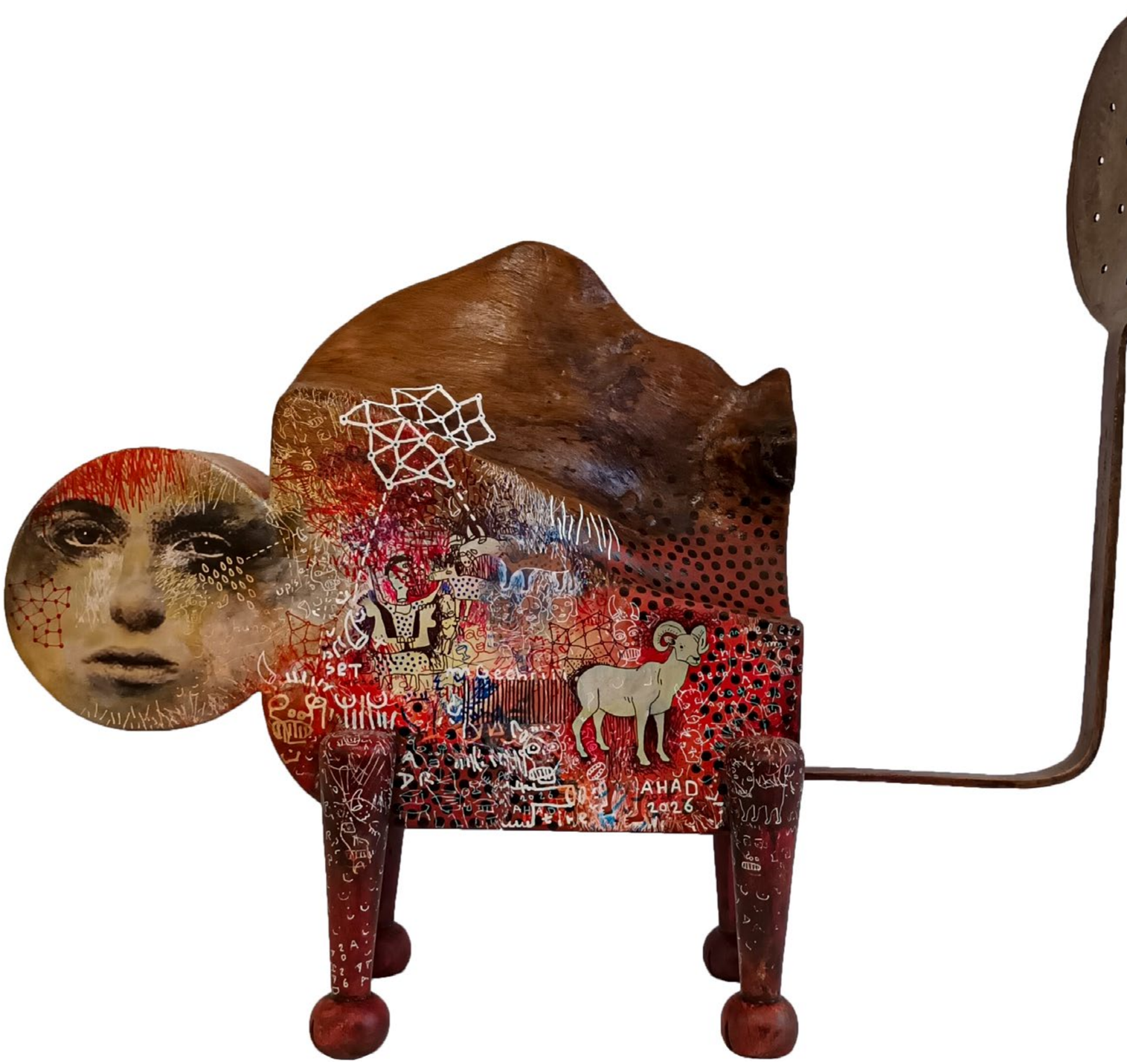
Wood and bronze
27.5×34×6.5 cm
2026

چوب و برنز
۲۷/۵×۳۴×۶/۵ سانتی‌متر
۱۴۰۵

ترکیب مواد روی چوب و مس
۱۵×۵۲×۴۹سانتی‌متر
۱۴۰۵

Mixed media on wood and copper
49×52×15 cm
2026

ترکیب مواد روی چوب و مس
۲۹/۵×۵۶×۸/۵ سانتی‌متر
۱۴۰۵

Mixed media on wood and copper
29.5×56×8.5 cm
2026

ترکیب مواد روی چوب
۱۴/۵×۳۴×۳۱ سانتی‌متر
۱۴۰۵

Mixed media on wood
31×34×14.5 cm
2026

ترکیب مواد روی چوب و فلز
۱۰×۴۰×۳۸ سانتی‌متر
۱۴۰۵

Mixed media on wood and metal
38×40×10 cm
2026

ترکیب مواد روی چوب و فلز
۲۴×۲۴×۸۱ سانتی‌متر
۱۴۰۴

Mixed media on wood and metal
81×24×24 cm
2025

Mixed media on wood and metal
88×31×21 cm
2025

ترکیب مواد روی چوب و فلز
۲۱×۳۱×۸۸ سانتی‌متر
۱۴۰۴

Ahad Ghadiri is a painter and sculptor born in Tabriz in 1988. He studied painting at the Tabriz Fine Arts Conservatory and has won many awards and honors since the beginning of his professional career, including winning the first place in the painting category at the 4th National Festival of Conservatories of Fine Arts. Ghadiri's works have been displayed in more than 20 group exhibitions, international expos and festivals, and he also has had four solo exhibitions, the last of which was the solo show of his works at Art Fair Wop Art Art Fair in Switzerland. Ghadiri's works are mainly in the pop art style and their content refers to issues such as the environment, animals, nostalgic subjects and the past. He uses different and unusual materials in the process of creating his works. With his own elegance and humor, Ghadiri paints his paintings on wood, metal or any other element that is an object for him to create an artwork, and by focusing on the details of concern, he brings his mind to the audience.

“Xuxan” in Azerbaijani Turkish means “the bogeyman,” a creature born from an imaginary legend that, in the past, was invoked to encourage children to behave well. The bogeyman has no specific appearance, and perceptions of this monster can vary dramatically from one society to another, and even from one family to another within the same society. Bogeymen are simply formless embodiments of fear in the mind.

The monster in this body of work, however, is not a mythical creature that comes from outside to serve as a source of fear. Rather, it refers to something within the human being: a part of “us” that usually remains hidden. In this series, the boundary between the human and animal faces is never fixed; instead, these boundaries dissolve entirely. Here, the animal is not merely a symbol or a visual subject, but represents an instinctive, raw, and repressed part of the human being— our inner monster, which we conceal in everyday life but which continues to live within us.

From a structural perspective, Ahad Ghadiri’s sculptural forms are hybrid. When examined in the context of culture and art, the term “hybrid” leads us to two definitions: a mythical composite body formed by combining two or more beings, and a hybrid medium in contemporary art, referring to the intermingling of artistic media and everyday objects within an artwork. In sculpture, therefore, the term “hybrid” can refer both to a creature born from an artist’s imagination and to a method of making. Throughout the deeper history of art, the hybrid was a body larger than the human, merged with powerful animals—as though it were an attempt to place the speaking animal alongside the power derived from the instincts of other creatures, standing at the threshold, ready to guard it. In certain periods of modern and contemporary art, this characteristic underwent a transformation. The hybrid descended from its position as a guardian and became a vulnerable, questioning body: one that no longer represented mythical power, but instead reflected the fragility, incomplete identity, and blurred boundaries of the contemporary human being.

At the same time, contemporary artists began moving beyond the traditional boundaries of sculpture, incorporating contradictory materials and everyday objects into their work and calling these forms hybrids. Ahad Ghadiri’s works occupy the point at which these two meanings converge.

His hybrids are not guardians, **yet they stand at the threshold**—not to protect it, but because, in their own diminished state, they are caught between two worlds. Through their unusual intersection of these two definitions, Ghadiri's works may be among the closest embodiments of hybridity, both in form and in content.

On the one hand, they are composite figures; on the other, they are hybrid in the very way they are constructed. Yet what separates these bodies from their ancient lineage is not merely their combination of forms: it is their voice. These sculptural forms speak. The dialogues and paintings inscribed upon their bodies are traces of thoughts and voices that have emerged from within, transforming them into mirrors of the artist's own outpouring. These forms reflect his rebellion, seemingly exposing a scream, a memory, or a fragment of the artist's mind through strange and unfamiliar bodies.

Each "Xuxan" can be an image of an "other self"—a face that a person might encounter if the familiar layers of identity, reason, and social considerations were stripped away. The monster here is not the Other; it is a mirror that returns the human being to themselves. Accordingly, the surface of the sculpture is no longer merely the outer skin of a form, but a space for a scream that transcends the conventional function of the sculptural object.

Ultimately, Xuxan is not about monsters that live outside us, but about what lies within us: a creature that sometimes emerges from behind our familiar faces, reminding us that the boundary between human and animal, between what we recognize in ourselves and what we have concealed within, may not be as clearly defined as we imagine.

Saadat Afzood

Designed by Samir Alizadeh

021 22067442 021 26654577 09121504557

آدرس: سعادت‌آباد، خیابان علامه طباطبائی شمالی، کوچه هجدهم شرقی، پلاک ۲۷، واحد ۱.

Address: Unit 1, No.27, East 18th St.,North Allameh Ave., Saadat Abad.

MOJDEH
ART GALLERY